

Kan vi lära av socialdemokratin på 30-talet?

I Sverige växte sig inte nazismen stark på 30-talet trots närheten kulturellt, politiskt och ekonomiskt med Tyskland. Jag har alltid fått lära mig att det berodde på att dåtidens socialdemokrati kunde fånga upp den underliggande oro som annars skulle exploaterats av nazisterna. Även om "Folkhemmet" exkluderade vissa var det ändå för dåtiden mycket inkluderande och samlade befolkningen för en positiv nationalism där välfärdsbygget var det gemensamma projektet – inte att militärt besegra omvärlden och utrota andra folkgrupper.

Jag tror egentligen inte att främlingsfientligheten idag är större än för 10 – 20 år sedan men däremot har flyktingfrågorna blivit en symbol för ett minskat nationellt självbestämmande och genom att inte ta tag i denna mycket större fråga så ger vi ett parti med sina nära rötter i nazismen spelutrymme.

Men...

Vi har avskaffat vårt folkförsvar och starka krafter vill ha med oss i NATO. EU-medlemskapet genomfördes med en mycket svag majoritet där även stora delar av denna majoritet var mycket osäkra. Vi har fått allt fler lagar som fråntar oss självbestämmanderätt. Nu diskuteras en EU-lagstiftning om enmansföretag som skulle dumpa lönerna rejält i Sverige och det handelsavtal som diskuteras med USA skulle i värsta fall kunna innebära att multinationella företag skulle kunna stämma staten Sverige om vi lagstiftar på ett sätt som minskar deras vinster. De sk välfärdsföretagen för över stora pengar till skatteparadis. Skolan som förenade barn över klassgränserna har nu tvärtom bidragit till ökad segregation. Vi har under 8 år monterat ner vår välfärd och även därmed vår positiva

Sverigebild, vår stolthet.

Jag tror faktiskt att vi ska stå upp för en positiv nationalism. Alla som bor och arbetar i Sverige ska ha medbestämmande, vi bygger landet tillsammans oberoende av hur länge vi bott här. Svenska lagar gäller i Sverige och våra skattemedel ska användas inom Sverige (med undantag av bistånd av olika slag). Vi ska återinföra värnplikten och bygga upp vårt försvar och skrota stödet till USA:s krig i världen. Inga svenskar ska kunna delta i krig utomlands om det handlar om FN-insatser. Jag tror tyvärr inte på nedrustning.

Vi satsar på att bygga upp vår infrastruktur, skola, forskning och social rättvisa.

Känns det svårt att ta ord som nationalism i munnen? Det beror på att nationalismen i Sverige förknippas med konservatism och elitism. Men alla som kommer från ett land som varit ockuperat vet att det finns en annan nationalism. Gå bara till Norge så finns en annan typ av nationalism – även om man ibland får dålig smak i munnen av dess överdrifter.

Man måste vara en självständig individ för att kunna leva i ett äktenskap. Det gäller också stater och internationella förbindelser. Man får ge och ta men man måste stå på fast mark och ha en egen identitet.

Tänker jag rätt?

Carin